

efterår 1894

SENDER

Alhed Larsen

RECIPIENT

Laura Warberg

FACTS

Document type:

Letter

Language:

dansk

Date explanation:

Det er efterår. Der tales om jul.

General comment:

Alheds forældre havde sølvbryllup d. 28.5 1894.

Berta og Ludvig Brandstrup blev gift i Danmark i efteråret 1894. Herefter tog de til Italien.

Sender's location:

Firenze

Recipient's location:

Erikshaab

Mentioned people:

Prins Christian -

Vittoria Bacci

Cæsar Bacci ?

Francis Beckett

Berta Brandstrup

Ludvig Brandstrup, billedhugger

Johannes Magdahl Nielsen

Nicoline von Sperling

Mentioned locations:

Bobolihaven, Piazza Pitti, Firenze

Acone, Toscana

viale di colli, Firenze

Archive:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske Arkiv

Trykt udgave:

Nej

TRANSCRIPTION

Kæreste Mor!

Det var min Mening at svare strax paa Dit Brev, men der er gaaet nogle Dage hen paa Gr. af at Fru B. har ligget af Influenza med Halspine. Nu er hun oppe og i Gaar var jeg igen i Firenze. Jeg vilde førend jeg skrev gaa ned og raadføre mig med Lud og B. angaaende det Billede til Frk. Sp. og vælge ét ud, de ere nemlig dernede. Jeg traf dem desværre ikke, gennemsaa [tilføjet: Billederne] dem selv, men var ikke videre tilfreds med Resultatet. Jeg synes ikke rigtig; der er noget der er godt nok til at forære hende. Imidlertid synes jeg det var morsomt at give hende ét, hvis hun bare vil blive glad ved det. – Jeg tror, jeg sender 5-6, saa kan I selv vælge ud, hvilket I synes bedst om, og saa kan det maaske ogsaa mere Eder at se noget af, hvad jeg har lavet. Af dem jeg sender, tror jeg, at det, der er bedst malet, er [overstreget:det] mindste, et ganske lille et med nogle Blomster i stærke Farver, det er næsten det jeg [overstreget: jeg] synes bedst om af alt hvad jeg har malet, ogsaa Lud og B. synes godt om det. – Dernæst sender jeg et Landskab fra Boboli, grønne Plæner med en lille Statue af Pegasus, det kan jeg ogsaa helt godt lide. – Et Blomsterbillede fra Boboli, Senerarier, solidt Arbejde paa 1½ Maaned; et andet lille fra Boboli, Citrontræer, der spejle sig i Vandet. – Endelig to andre Landskaber, et fra Akone og et fra Viale de Collie, Efteraarsmorgen med Springvand. – Jeg tror nok, de fleste ere bedre malede end det, jeg sendte hjem til Sølvbrylluppet, men det ere [overstreget: det ere] jeg er bange Motiverne ikke ere saa tiltalende, ikke saa ærkeitalienske. – Jeg synes, I skulde sætte dem op paa en Bordfløj eller noget lignende og saa se paa dem et Par Dage først. Det jeg selv næsten synes var det pæneste, var at give hende det lille Blomsterbillede i en ganske smal Ramme, mest som en lille Hilsen, og saa, naar jeg en Gang kommer hjem give hende, det af mine Billeder hun synes bedst om; men hvis I ikke synes det, saa gør det ikke, da det tillige er det, jeg nødigst vil af med, ubetinget. – Mit Vialebillede tænkte jeg én lille Smule paa, men opgav det af mange Grunde. – Nu vil jeg være meget spændt paa at høre, hvad I synes om dem. – – Jeg er bange, jeg ikke skrev begejstret nok hjem om det, at jeg maa blive her i Vinter; men det kommer af at jeg ikke de første Dage kunde lade være at tænke paa, at det nu igen vil vare forfærdelig længe inden jeg kommer hjem. Jeg var næsten begyndt at glæde mig til Jul, det havede jo ogsaa været aldeles storartet at komme hjem lige til Jul, – sikken en Fest! – Jeg kan virkelig ikke lade være med en Gang imellem at længes lidt hjem efter; navnlig naar der gaar mig noget imod eller jeg ikke er rigtig rask, kan jeg føle mig frygtelig ensom en Tid. [overstreget: J] Det er nu ogsaa meget

værre for den, der er borte, den maa undvære alle, mens de andre kun undvære den ene. – Naa, men det er dog heldigvis kun til Vinter, at jeg længes lidt, i det hele og store, befinder jeg mig udmærket og er jo forfærdelig lykkelig over at skulle blive her. Jeg haaber, at jeg skal faa rigtig meget ud af Vinteren, jeg staar i Begreb med at foretage mig noget vældig fornuftig; vi har opdaget, at Udlændinge kan komme frit ind paa Akademiet og tegne 4 Timer om Dagen efter Model fra 8-12. Der kommer en Professor en Gang om [overstreget: Dagen] Ugen og hvis man vil have det; ser han paa ens Tegning. Det er storartet, synes jeg, Skade at jeg ikke har vidst det før. – Bare der nu ikke viser sig nogen Hindring.

[Her stopper brevet brat og resten mangler. De følgende sider kommer fra samme kuvert. De er fra et andet brev i den samme periode. I dette brev mangler de forreste sider.]

løbe ned til L og B. der er mere end en halv Mil, saa paa stort under en Time kan jeg ikke gøre det. Og saa synes jeg ogsaa nok, det kan blive morsomt at komme til at bo hos Danskere igen, - Baccis ere brillante men Lud & B. ere dog bedre. Du kan ikke tænke Dig, hvor Berta og jeg blive gode Venner efterhaanden, vi kunne tale sammen i Timevis; hun er rigtignok aldeles mageløs, et rent Pragtexemplar, Lud er ogsaa aldeles henrykt, stille glad, men saa inderlig veltilpas. – Fortiden spise de Frokost paa Atelieret, kold Mad, som B. & jeg gaar ud at købe, jeg fører mit med heroppe fra, og om Aftenen gaar de ud at spise. – Jeg skrev straks til fru Maydahl, nu gad jeg vide, hvornaar de komme, hvis de vente ret længe kan jeg ikke naa at komme til Rom inden Jul, jeg maa absolut være sammen med L. & B. Juleaften. Men ogsaa af andre Grunde, vil det maaske passe bedre efter Jul, mulig at L.&B i Januar rejse et Par Uger Syd paa til Rom og Neapel, mens Lud venter paa noget, han skal hugge i Marmor. - - Ja, Du har ret i, at Julen [overstreget: at Julen] bliver det mørke Punkt, det bliver forfærdelig drøjt ikke at være med til vores sædvanlige hyggelige, dejlige Jul paa Haabet, men det kan nu ikke nytte at sørge for meget over det, [overstreget: de] noget galt skal der jo altid være. – Jeg haaber næsten Du til den Tid sender lidt Pølser og en Julekage?? det var dog altid lidt hjemligt. Jeg gad vide, om vi ikke kunne lave Risengrød Juleaften, at gaa paa Restauration den Aften var altfor skrækkeligt! - - Hvor det er morsomt, at det er Bertas Kusine, der er Skyld i, at jeg kan blive, Berta siger, at I ville nok synes udmærket om hende og hun om Eder. – Den Dr. Beckett cand.mag. har ganske rigtig en Søster paa Stensgaard, om han er forlovet ved jeg ikke, men jeg tror det ikke. Hans Mor er vist Vestindier og hans Far Grønlænder [tilføjet: Islænder?] eller omvendt. Han er rigtig elskværdig men en stor Teoretiker, der er saa

slaaet fast paa alle Punkter, at han er lidt besværlig at snakke med. Han er højere end Prins Christian!!! - - - hvordan er Vejret hjemme? Har I haft Sne? Frost? Is? – For et Par Dage siden var der Sne at se paa Bjærgene heromkring, men det er meget sjældent, at den kommer til Firenze selv. – Jeg har købt Tøj til Kjole og Slag, noget kønt og varmt noget, blaat med røde Stænk: 36 Lire. Du skriver 50 Kr til Tøj med Spørgsmaalstegn; ja jeg kan jo ikke nægte at jeg magelig kan bruge 100, Kjolen bliver jo dyr inden jeg faar den Nyt af Fodtøj maa jeg vist have baade tykke Sko og Støvler saa jeg stadig kan skifte og have tørt paa. Jeg er lidt udgaaet der, slider rædsomt. Endvidere maa jeg have en ny lille Kuffert den gamle gik helt i Mas paa Vejen herved, samt et Par Uldbuxer til foruden dem jeg havde, et Par uldne Underliv, Handsker og andre Smaating. Du kan ikke tænke dig hvor jeg er bleven kuldsvær efter den Sommer, jeg vil saa nødig forvænne mig, men mærker at jeg er nødt til at gaa meget varmt klædt. Forleden Nat blev jeg pludselig daarlig af Mavepine, Fru B hørte mig og kom herud, vi var begge meget betuttede over mig, jeg besvimede to Gange eller saadan halvbesvimede, som Du ved jeg kunne tidligere; der var ikke mindste anden Grund at opdage end Kulden; næste Dag tog jeg Uldbuxer paa og købte mig et langærmet Underliv af_ Uld_. Tænderne ere ogsaa gaaet over nu, men der er kommen et ækelt Hul i een Tand, dog haaber jeg at kunne holde det hen til jeg kommer hjem, jeg vil nødig under [overstreget: under] en italiensk Tandlæge. – Det var vist i Grunden ubetænksomt af mig at skrive det om Mavepinen, men jeg haaber ikke, Du bryder Dig om det, baade det og Tænderne er nok kommen af Kulde og helt gaaet over nu, og det havde været meget værre, hvis jeg havde faaet Hoste. – Hvordan har Far det ? Jeg haaber bedre, siden du ikke taler om det. –

Jeg har Følelsen, at jeg er kommen til at skrive saa forfærdeligt kedelige Breve hernede! Kan Du ikke mærke, at jeg er gaaet meget tilbage i denne Retning; jeg ved ikke hvordan det kan være. - - -

I Morgen naar jeg gaar ned til Atelieret skal jeg have en lille sød Unge med herfra Huset, som Lud skal modellere efter paa et Relief. Det er en Dreng ved navn Cæsar, 4 Aar, vældig køn som en af Rafaels Engle; han skal saa spise Frokost dernede, det bliver en ren Festdag for ham. – Det er sandt Du skriver, at jeg ikke har skreven om Modtagelsen hernede, det kan jeg ikke forstaa, hvis jeg ikke har skreven om det – at jeg havde lavet en lille festlig Aften til dem med Suppe, Suppekød med Kartoffelmos, Hønssteg (som Fru B stegte paa Spid sammen med sine egne) med Salat, Ost og Frugt samt Blomster paa Bordet. Jeg havde været fræk nok til at lade Suppen staa og passe sig selv, mens jeg gik paa Banegaarden efter dem;

men baade den og Kødet havde klaret sig sig udmærket paa egen Haand, saa vi kunde spise strax. Vi havde en meget hyggelig Aften, men anden Modtagelse var der ikke. Undtagen det, at der var lavet pænt nede paa Atelieret og det lille Værelse, men det har jeg nok skreven om. – De tage vist ikke alligevel en lille Lejlighed, det bliver meget dyrere, og det kan gaa brillant paa denne Maade. - - Nu ikke mere for denne Gang! Kun 1000 kærlige Hilsner til Eder alle! Jeg bliver ganske vemodig slem, naar jeg tænker paa, at det endnu skal vare næsten et halvt Aar, inden vi ses. – Alhed -

2000/75

Kære Mr.

Det var min Mening at være strax
paa dit Brev, men der er gaaet
uagle Dage hen paa Or. af att Fri D.
har liget af Kuffieren med Hjalpe
ne. Mi er tinn oppe og i Gaar var
i igen i Firenze. I vilde forend
i skriv gaa ned og raadfore mig
med hvad I angaaende dit Bille
de til Fri R. og velge et ind de ere
nemt dermed. I traf dem der
re ikke, gennemgaa dem selv, men
var ikke videre tilfreds med Resulta
tet. I synes ikke rigt, der er sagt
der er godt nok til at forære hende.
Hindlerkin synes det var uoprett
at give hende et, hvis tinn bare
vil blive glad ved det. - I tror, I

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

2000/75

sendes 5-6 saa Raue 7 selo seler
 ud, hvilket 7 yue bedst om, 9 saa
 Raue dit maarkke apaa more, 10 der
 at se meget af, hvad 7 kan laet.
 Af dem 7 sendes, 11 der, at det der
 er bedst malet, er det det mindste
 et ganske lille et med nogle Pilone
 der i skæne Farver, det er malet
 det 7 synes bedst om af alt hvad
 7 har malet, 9 saa 12, 13 synes
 godt om det. - Dermed sendes 14
 et Laurbas fra Rabali, grønne 15
 med et lille Placie af Pegasus, det
 Raue 7 apaa det godt 16. - Et Pilone
 der Rikke fra Rabali, Rouarier
 kaldt i Arkide paa 17, Maaned, et an
 det lille fra Rabali, Citroner, der
 18, 19 i vandt. - 20, 21, 22 andre
 kantskaber, et fra Rone 9 et fra
 Nial de Collie, Eftersaandte, 23
 med Sprin, 24. - 25 der malet
 de flude ere bedre malet end
 det, 7 sende ligesom til Roko, 26
 men ~~at~~ 7, er baue Maerker
 ikke ere saa lillende, ikke saa
 ærkehalvne. - 27 synes, 28 Rilde

sette dem op paa en Parflej eller
 noget lignende 9 saa se paa dem
 et Par Dage først. Det 7 selv malet,
 synes, naar det paaude, har at gaa
 hende det lille Pilone, 29, 30
 en ganske malet Raume, mest lort
 en lille Pilone 9 saa, naar 7 en
 Raue kommer, 31, 32, 33, 34
 det af mine Rilde, 35, 36, 37, 38
 om, huer lort 7 ikke synes det
 hae går det ikke, de det lillige er
 det 7 udstigt vil af med, 39, 40
 - Mit Maal, 41, 42, 43, 44, 45
 Rimele paa, men ogsaa det af malet
 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54
 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65
 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100

Fest! — Y Rau virkelig ikke lade
være med en Gang imellem at lægge
hånd på en efter. Navnet naar der
gaar sig noget timor eller j. ikke er
sig rask, Rau j. følg mig præget
ensom en tis. Y Det er en opsæ
meget værre for dem, der er borte,
den maa uundvære alle, men de
andre Røn uundvære den ene. — Maa
men det er da heldigvis Røn til Viden
at j. lægges lidt i dit hule og stave,
bepunder j. sig indmærket og er jo
forfærdet lykkelig over at skulle
blive her. Y hader, at j. skal paa
dijt meget ind af Videnen, j. staa
i Begreb med at foretage sig noget
veldig fornuftigt; vi har opdaget,
at Uldendige Rau Rønne sit
ind paa Akademiets og leges 4 Rønne
om Dagen efter Middel fra 8-12.
Der Rønne en Professor en Gang
om Dagen leges og hvis man
vil have det ser han paa en sig
sig. Det er karakteristisk, og j. stave
at j. ikke har vist det for. — Bare
der en ikke viser sig naar Hånden

2

2000/75

Løbe ned til S. & B. hvor er mere
end en halv Mil, saa paa kort
under en Time kan jeg ikke gøre
det. Og saa synes jeg ogsaa udm.,
det kan blive uoverset at Rome
til at ho hos danske iglu. - Paaco
ere brillante men lidt & D. ere
og bedre. Du kan ikke lade dig
hvad Preke og jeg blive gode Venner
efterhaanden, vi kunne have
sammen i Tunes, men er rig nok
aldels magløs, et rent Præstet
emplar, Tid er ogsaa aldels men
rykt, stille glad, men saa indlyd-
væltig. - Fortiden spise de nok
paa Meliorit Rold Mand, som D. S. B.
gaa ind at købe, jeg foretog mit med
heroppe fra, og om Aften gaa
de ind at spise. - Og skov strax til
Fri May dahl, vi gaa jeg vide, hvor
de Rome, hvis de vende et Læng-
kan jeg ikke ude at Rome til
Rord inden Jul, jeg ude absolut
være sammen med S. & B. Fullæfte.
Men ogsaa af andre Grunde,

og andre Paaatag. Du kan ikke tænke
og hvor du er bleven Rulvkar efter
din Rømmen, du vil saa vel forudsætte
mig men værker at du er lidt til at
gå i meget varmt Rødt. Farlige
at du bliver pludselig daarlig af Mængden,
Du vil høre sig og Rødt herud, vi var
lige meget betænkelige over dig, du
herover de to gange eller saadan lidt
herover, som du ved, Rødt til
re. der var ikke mindre anden
grund at gøre en Rulv, ude
de der du vil have en paa og Rødt i
et længere tids tids af led. Rødt
nu er oppe gaar over mig, men
der er Rømmen et økelt Høst i
Rødt, de haaber du at Rødt holde
dit hør til du Rømmen ligesom du vil
lidt under under en italiensk Rødt
Løse. - Det var vist i Rømmen i
Løkkepant af dig at skrive det om
Mængden, men du haaber ikke, du
brøder dig om det haaber det og Rødt
derne er nok Rømmen af Rødt
du helt gaar over mig, og det haaber
du varst meget meget værre, hvis du
haaber gaar Høst. - Hvorfor
har far det? du haaber bedre,

2000/75
3 siden du ikke kalder om det . -
og har paa Følelsen, at j er kommen
til at skrive saa forfærdigt - Redde
Prens hermede! Kan du ikke mærke,
at j er gaadt meget til bags i den
Retning, j ved ikke hvordan det skal
være . - - - y Mærkelværdig naar j
gaar ned til Mellemst skal j have
en lille rød kage med herfra Huset,
som kun skal medellere efter paa
et Reliefs . Det er en Drey med Maria
Caesar, 4 Aar, velly: Rør som en
af Rafaels Engle; han skal saa give
Frakort dermede det bliver en
Festdag for ham . - Det er saavel
du skriver, at j ikke har skrevet
om Mozarts hermede, det kan
j ikke forestaa, hvis j ikke har
skrevet om det - at j havde laant
en lille pølse Affen til dem med Rødder,
Rippeköd med Kartoffelmos, Hønsesky,
(som Fri B deyle paa Spid sammen med
sine egne) med Salat, Ost og Frugt saavel
blomster paa Bordet. y havde været
paa nat til at lave Rippen saa
og passe sig selv, men j gik paa Bane

gaarden efter den. men haave
den og Rødtet havde Klarit og i smør
ket paa en blaa, saa vi kunde
spise strax. Vi havde en meget
lyzzelig Aften, men anden Morken
gik der ikke. Husk ogsaa det
at der var laant paa uve paa
Melieret og det lille borden, men det
har jeg ikke skrevet om. De borte
vist ikke altsammen i lille Lejlskud,
det bliver meget dybere, og det kan
gaa brillant paa denne Maade.

Men ikke mere for denne
Aften! Kun saa Rødtet til
Efter alle! og bliver ganske nemlig
stent, naar jeg tænker paa at det
endnu skal vare uuden et halvt
Aar, inden vi ses. — Men